

679

UCHWAŁA Nr 436 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 24 maja 1952 r.

w sprawie włączenia do Planu Inwestycyjnego 1953 r. budowy szkół, internatów i przedszkoli wnoszonych w oparciu o środki własne.

W celu przyjęcia z pomocą inicjatywie społecznej, znajdującej wyraz w zbiórkach pieniężnych i materiałowych na cele budowy nowych lub ukończenia rozpoczętych budynków szkół, internatów i przedszkoli w miastach i wsiach — Prezydium Rządu postanawia, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Oświaty do wydawania wiążących zapewnień o włączeniu do Planu Inwestycyjnego 1953 r. budowy nowych szkół, internatów i przedszkoli lub ukończenia budynków rozpoczętych w przypadku wystąpienia z odpowiednim wnioskiem zawierającym stwierdzenie, że fundusze na budowę lub ukończenie budowy zgromadzone przez miejscowe społeczeństwo (komitety budowy upoważnione do tej akcji przez prezydium rad narodowych) wyniosą:

- 1) 25% niezbędnego nakładu przy ukończeniu rozpoczętej już budowy,
- 2) 35% pełnej wartości kosztorysowej przy rozpoczęciu nowej budowy.

§ 2. Jednocześnie upoważnia się Ministra Oświaty do wydawania wiążących zapewnień, że pozostała część nakładu, niezbędna do wykonania robót budowlano-montażowych w granicach programu robót realizowanego w 1953 r., pokryta będzie ze środków skarbowych.

§ 3. Minister Oświaty upoważniony jest do wydawania wymienionych w § 1 zapewnień do wysokości 35% tegorocznego Planu z tym, że łączna kwota środków skarbowych, niezbędnych do zrealizowania w 1953 r. robót, wprowadzonych na podstawie wydanych w 1952 r. zapewnień, nie może przekraczać 25% tegorocznego limitu Planu Inwestycyjnego brutto.

§ 4. Warunkiem wprowadzenia do Planu Inwestycyjnego 1953 r. budowy, na którą wydane zostało wiążące zapewnienie Ministra Oświaty, jest zgromadzenie w terminie do dnia 15 października 1952 r. co najmniej 20% niezbędnego nakładu — jeśli chodzi o szkoły wykańczane i 25% wartości kosztorysowej — jeśli chodzi o szkoły noworozpoczynane.

Pozostałe kwoty niezbędne do uzupełnienia wymaganego nakładu, przewidzianego w § 1, powinny być zgromadzone w terminie do dnia 31 marca 1953 r.

Jako wartości nagromadzone uważa się:

- 1) wpłaty gotówkowe,
- 2) wartość materiałów budowlanych zwiezionych na plac budowy,

3) wartość posiadanej dokumentacji (przy noworozpoczynanej budowie).

Wartość materiałów budowlanych ustala się na podstawie rachunków ich nabycia lub szacunku przeprowadzonego przez oddział Banku Inwestycyjnego, w którym złożono gotówkę na rzecz budowy szkoły.

§ 5. Podstawą do włączenia przez Ministra Oświaty budowy do Planu Inwestycyjnego stanowić będzie uchwała gminnej (miejskiej) rady narodowej zawierająca stwierdzenie:

- 1) posiadania odpowiedniej działki,
- 2) zgromadzenia w terminie określonym niezbędnej wartości nakładu w wysokości wskazanej w § 1, oraz zobowiązania się przez prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej do objęcia obowiązków inwestora bezpośredniego z chwilą wprowadzenia budowy do planu inwestycyjnego.

§ 6. W przypadku zgromadzenia wartości, o których mowa w § 1, w terminie późniejszym niż wymieniony w § 4, Minister Oświaty uprawniony jest mimo to do wystąpienia do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z wnioskiem o wprowadzenie do Planu Inwestycyjnego 1953 r. wykończenia budowy, jeżeli:

- 1) nagromadzenie pełnego nakładu nastąpiło przed dniem 1 maja 1953 r.,
- 2) przedsiębiorstwo budowlane zobowiąże się wykonać inwestycję w 1953 r.

W przypadku gdy nagromadzenie pełnego nakładu nastąpiło po dniu 1 maja 1953 r., a przed dniem 1 października 1953 r. bądź gdy przedsiębiorstwo budowlane nie zobowiąże się do wykonania inwestycji, budowę wprowadza się do planu inwestycyjnego na rok następny.

§ 7. Upoważnia się Ministra Oświaty do wystąpienia do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z wnioskiem o włączenie do Planu Inwestycyjnego 1952 r. budynków szkolnych wykańczanych, o ile pełne pokrycie planowanego limitu w 1952 r. jest zapewnione całkowicie z terenowych Funduszy Odbudowy Szkół, Naczelnej Rady Odbudowy Warszawy oraz Komitetów Budowy Szkół, pod warunkiem, że za zgodą wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego przedsiębiorstwo przyjmujące roboty zapewni wykonawstwo i pokrycie materiałowe.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

680

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 20 maja 1952 r.

w sprawie gospodarowania odpadkami fotograficznymi zawierającymi srebro.

Na podstawie § 3 pkt 1 lit. b) i h) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188), mając na względzie, że od-

padki fotograficzne są cennym surowcem dla przemysłu, gdyż zawierają wysokogatunkową celulozę oraz związki srebra, w celu uchronienia ich przed zniszczeniem oraz jak największego uniezależnienia przemysłu krajowego od importu zarządza się w porozumieniu z Ministrami

Przemysłu Lekkiego i Przemysłu Chemicznego, co następuje:

§ 1. Odpadkami fotograficznymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są nie nadające się do dalszego użytku zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem:

- 1) błony nitrocelulozowe (palne) pokryte emulsją srebrną, wywołane i nie wywołane;
- 2) błony acetocelulozowe (niepalne) pokryte emulsją srebrną, wywołane i nie wywołane;
- 3) zużyty płyn utrwalający;
- 4) emulsja srebrna.

§ 2. 1. Do gromadzenia i zaofiarowania do skupu odpadków wymienionych w § 1 obowiązane są:

- 1) przedsiębiorstwa podległe Centralnemu Urzędowi Kinematografii;
- 2) zakłady społeczne służby zdrowia;
- 3) uspołecznione zakłady fotograficzne;
- 4) archiwa państwowe.

2. Odpadki wymienione w § 1 powinny być magazynowane zgodnie z obowiązującymi przepisami przeciwpożarowymi w pomieszczeniach krytych, zabezpieczających przed zniszczeniem.

3. Odpadki wymienione w § 1 pkt 1 i 2 powinny być segregowane na błony odpadkowe nitrocelulozowe („nitro”) i acetocelulozowe („aceto”).

4. Zużyty płyn utrwalający powinien być odwodniony zgodnie z instrukcją Ministerstwa Przemysłu Chemicznego.

§ 3. 1. Do przeprowadzenia procesu odsrebrzania odpadków wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 upoważnia się Cieszyńską Wytwórnę Farb i Lakierów (C. W. F. i L.) w Cieszynie.

2. Szlam uzyskiwany w procesie odsrebrzania odpadków wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 C. W. F. i L. zaofiarowuje do skupu i przesyła Fabryce Odczynników Chemicznych (F.O.Ch.) w Gliwicach, która wydobywa z otrzymanego szlamu srebro metaliczne.

3. Tryb postępowania z uzyskanym srebrem regulują właściwe przepisy.

§ 4. Centrala Odpadków Użytkowych, uprawniona z mocy § 1 pkt 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. w sprawie obrotu i gospodarowania odpadkami użytkowymi (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 280) oraz § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia

9 sierpnia 1948 r. w sprawie obrotu i gospodarowania odpadkami użytkowymi (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 283) do obrotu i gospodarowania odpadkami wymienionymi w § 1 pkt 1 i 2 na zasadach wyłączności, niezależnie od akcji prowadzonej we własnym zakresie upoważni C.W.F. i L. do skupu tych odpadków.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa podległe Centralnemu Urzędowi Kinematografii zaofiarowują do skupu:

- 1) odpadki wymienione w § 1 pkt 1 i 2 — C.W.F. i L.;
- 2) odpadki wymienione w § 1 pkt 3 i 4 — F.O.Ch.

2. Pozostałe jednostki wymienione w § 2 ust. 1 zaofiarowują do skupu:

- 1) odpadki wymienione w § 1 pkt 1 i 2 — zbiornicom Centrali Odpadków Użytkowych;
- 2) odpadki wymienione w § 1 pkt 3 i 4 — F. O. Ch.

3. Przy zaofiarowaniu do skupu jednostki wymienione w § 2 ust. 1 mają obowiązek przesyłania odpadków do odbiorcy na jego koszt.

§ 6. Centrala Odpadków Użytkowych przekazuje skupione ze wszystkich źródeł odpadki wymienione w § 1 pkt 1 i 2 do C. W. F. i L.

§ 7. 1. Odpadki wymienione w § 1 pkt 1 i 2 objęte cennikami Centrali Odpadków Użytkowych powinny być sprzedawane po cenach i na warunkach określonych tymi cennikami.

2. Ustalenie cen na odpadki wymienione w § 1 pkt 3 i 4 nastąpi zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 8. Odpadkami wymienionymi w § 1 pkt 1 i 2 przed procesem odsrebrzania jak i po odsrebrzeniu dysponuje Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

§ 9. Ujawnione przypadki niestosowania się do obowiązujących przepisów należy kierować do władz powołanych do ścigania przestępstw.

§ 10. Zasady wykonania niniejszego zarządzenia przez jednostki podległe Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego ustali zarządzenie tych Ministrów wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

681

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 maja 1952 r.

w sprawie ramowego planu kont dla państwowych przedsięwzięć wykonawstwa inwestycyjnego na rok 1953.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) oraz na podstawie pkt 2 uchwały Nr 226 Prezydium Rządu z dnia 24 marca 1951 r. w sprawie usprawnienia systemu rachunkowości uspołecznionych przedsiębiorstw umożliwiającego pogłębienie rozrachunku gospodarczego i planowania kosztów własnych (Monitor Polski Nr A-28, poz. 360 i Nr A-103, poz. 1502) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na rok 1953 ramowy plan kont dla wszystkich państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Przedsiębiorstwami wykonawstwa inwestycyjnego w rozumieniu niniejszego zarządzenia są przedsiębiorstwa budowlane, budowlano-montażowe, montażowo-konstrukcyjne, biura projektów, przedsiębiorstwa miernicze, geodezyjne, fotogrametrii i kartografii, przedsiębiorstwa wierceń poszukiwawczych, przedsiębiorstwa poszukiwań geofizycznych i geologicznych, przedsiębiorstwa czerpalno-morskie itp. przedsiębiorstwa.

§ 3. Zatwierdza się ogólne zasady funkcjonowania kont wymienionych w ramowym planie kont, o którym mowa w § 1, zawarte w załączniku Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski